

Skade havde kunnet lede ham til at betragte deres Mening og Anskuelse i en dem saar nær vedrørende Sag, som Confirmationen, fra en anden Side, end hans senere Uttringer viste, at han betragtede dem. Saavidt jeg forstod hans senere Uttringer, gif de ud paa, at Præsterne vilde først og fremmest finde paa Grunde forat blive frie for at holde to Gange Confirmation (S. N. Hansen: De, der ville nægte det.); altsaa at den Præst, som nægtede det, ikke gjorde det af andre Grunde, end for at slippe fri for at holde Confirmation to Gange, og derved befries for den dermed forbundne Uleilighed, og at derpaa Probstsen, efterat have overvejet dette, vilde give Understøttelse til en saadan fritagelse, og at Biskoppen endnu mere vilde gjøre det Samme. Jeg troer, at, dersom man med Hensyn til Confirmationen tillægger Geistligheden i det Hele denne Opfattelsesmaade, saa vilde man sandelig komme til at sætte den paa et meget lavt Trin. Jeg troer ikke, at den Slags Uttringer paa nogen Maade er begrundet, og jeg troer heller ikke, at de rettelig burde fremhæves med Hensyn til den geistlige Stand. Det er nemlig ganske klart, at der kan være andre meget gode og gyldige Grunde til deres Bøgring. Jeg skal ikke nægte, at det kan være muligt, at man blandt Præsterne ligesaa vel som blandt Andre baade Embedsmænd og Ikke embedsmænd, finder Nogle med betydelige Mangler, som tage væsentligt Hensyn til egen Interesse og egen Fordeel; det er naturligt og ubestrideligt; men jeg troer ikke, at det paa nogen Maade kan opstilles som nogen almindelig Regel. Jeg troer desuden, at det er klart, at der kan tænkes andre Motiver, som naturligen kunne lede til, ikke at ønske, paa visse Steder idetmindste, en dobbelt Confirmation. Jeg skal i den Henseende blot hentyde paa et Factum, som dog synes at for tjene nogen Opmarksomhed, nemlig det, at Confirmationensanordningen kun foreskriver en Confirmationensforberedelse af et 1/4 Aar, og at imidlertid Forberedelsen, navnlig fra Præsternes Side, jo stæer i en meget længere Tid, at det jo meget ofte er Tilfældet, at Præsterne begynde Confirmationensunderviisningen allerede i For sommeren for dem, som skulle confirmeres til

Paaske, eller i alt Fald begynde den tidlig paa Efter sommeren, saaledes at det er en betydeligt længere Tid, de paa denne Maade hellige til Confirmationensforberedelsen. Ja, dersom man gaaer ud fra, at det netop er en Ulykke, at der gives for megen Forberedelse til Confirmationen, saa er Sagen en ganske anden, men dette haaber jeg, ikke er den ærede Rigsdagsmands Anskuelse, og heller ikke Thingets. Jeg har tidligere tilladt mig at udale som min personlige Overbeviisning, at Confirmationensforberedelsen netop maa betragtes som et overordentligt betydelende Led af den hele aandelige Udvikling hos Bornene, og at der snarere maa lægges en stor Vægt paa den end en for ringe; men hvad der ialtsald er det ubestridelige Resultat heraf, det er, at der i en saadan Anskuelse fra Præsternes Side ikke ubetinget kan søges noget Beviis for Præsternes Magelighed. Det er ganske vist en Følge af, at der holdes 2 Gange Confirmation om Aaret, at den Forberedelse, som nu finder Sted, vil indskrænktes; og jeg troer saaledes, at det vil erkjendes, at heri vil kunne søges en meget forstaaelig og naturlig Grund til, fra visse Præsters Side, at kunne ønske, at der ingen Forandring bliver foretaget. Den ærede Rigsdagsmand berørte atter Biskopperne og deres Erklæringer. Han antydede navnlig, at Ministrene, og navnlig den nuværende Cultusminister, havde vist en Tilbøjelighed til at høre Biskopperne. Jeg har imidlertid i den Anledning kun eengang havt Leilighed til at yttre mig heri Thinget, og jeg yttrede da, hvad jeg her skal gjentage, at i lignende Tilfælde, indtil vi have paaet en anden Ordning af Folkekirken Forsatning, maa jeg ansee mig berettiget og forpligtet til at gaae frem paa samme Maade som tidligere; men dertil maa jeg strax tilføie, hvad jeg ogsaa tidligere har ytret, at deri ligger ikke nogen Forpligtelse for mig til at følge, hvad der bliver fremsat fra disse Embedsmænds Side; men jeg betragter det som en Selvsølge, at deres Erklæring og Uttring derover maa ønskes at høres. Hvad disse Erklæringer angaae, da har jeg kun sagt, at det ikke var Erklæringer som kunde fremlægges paa Thingets Bort; men dermed har jeg naturligviis ikke meent, at der var Noget, der burde hemmeligholdes i saa Hens